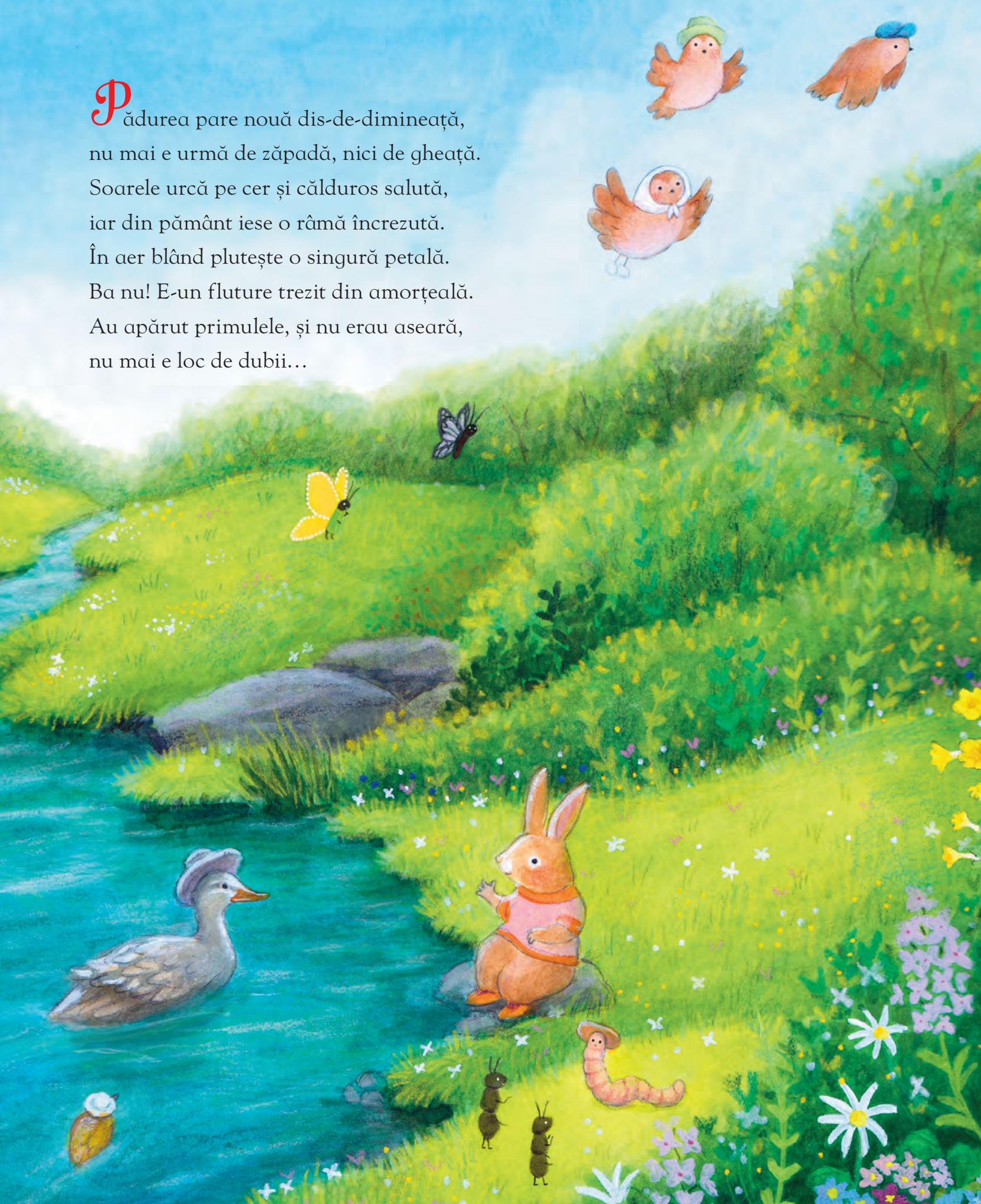

Pădurea pare nouă dis-de-dimineată,
nu mai e urmă de zăpadă, nici de gheață.
Soarele urcă pe cer și călduros salută,
iar din pământ iese o râmă încrezută.
În aer blând plutește o singură petală.
Ba nu! E-un fluture trezit din amorțeală.
Au apărut primulele, și nu erau aseară,
nu mai e loc de dubii...

ESTE PRIMĂVARĂ!

Printre ramuri de piersic, Pițigoi iarăși trece,
zboară și zboară pân' la iazul cel rece.

Un strop îi ajunge lui Iepuraș chiar pe nas,
clipește, se strâmbă, dar nu face caz.

Veveriță aleargă să se joace cu ei,
se amuză, glumesc și cântă toți trei.

Primăvara-i rost de mare bucurie,
de alergat în voie, nițică nebunie!
Ce chef pe-alaiul nostru și ce mai încântare!
– Stați, zice Pițigoi, cine lipsește oare?

De nicăieri, o mutră adormită s-a ițit:
Iată-l pe Aricel! Ce bine, s-a trezit!
Se-ntinde și exclamă: Ah, ce somn am tras!
Gașca s-a adunat și-o ia ușor la pas.
Aricel le povestește despre iarna lui:
– Eu am visat o groază, voi ați umblat haihui?

- *A*m văzut atâtea lucruri uimitoare:
albe ninsori, înghețate izvoare.
Pământul ascuns părea diferit,
iar într-o zi, până și Iepuraș s-a rătăcit.